

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobkyně: **X.**, narozená dne X.
zastoupená JUDr. Matějem Šedivým, advokátem,
sídlem Václavské náměstí 21, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 6. 2023, č. j.: OAM-464/ZA-ZA11-P09-2023

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 6. 2023, č. j.: OAM-464/ZA-ZA11-P09-2023, jímž jí podle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), nebyla udělena mezinárodní ochrana.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

II. Obsah žaloby

2. Žalobkyně v žalobě namítala, že žalovaný žádnými odkazy na konkrétní důkazy založené ve spisu neodůvodnil závěr, dle něhož žalobkyně nebude v domovském státě čelit pronásledování při uplatňování základních práv a svobod. Důvody pro podání žádosti o mezinárodní ochranu nespočívaly v setkání s ojedinělými incidenty, nýbrž vyplývaly z celkové situace v zemi. Pokud situace na Kubě nedovoluje projevy demokratického smýšlení, hrozí žalobkyni pronásledování, bude-li si v domovském státě počínat jako svobodný člověk.
3. Na základě výše uvedeného žalobkyně navrhla napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný se k žalobě vyjádřil, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovil s žalobou nesouhlas. V žalobě jsou zopakovány stěžejní důvody udělení mezinárodní ochrany, které žalovaný podrobně zhodnotil a opatřil si k nim dostatečné množství podkladů. Povinnost tvrzení stíhá v řízení o udělení mezinárodní ochrany žalobkyni, která měla dostatečnou možnost během poskytnutí údajů k žádosti a při pohovoru uvést skutečnosti, jež by měly být vzaty do úvahy. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobkyně v poskytnutí údajů k žádosti ze dne 20. 4. 2023 uvedla, že je kubánské národnosti, mluví španělsky, nemá náboženské ani politické přesvědčení, je svobodná a bezdětná, X., neboť situace na Kubě je pro ni nemožná.
6. Žalobkyně dne 20. 4. 2023 absolvovala pohovor ke své žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Jak při něm sdělila, do České republiky přicestovala X. Na Kubě, X., je obtížné najít si práci a výdělky stačí jen na trochu jídla a dopravu. Žalobkyně vystudovala X. a v České republice by chtěla pokračovat ve studiích a pomáhat X. Její vycestování z vlasti proběhlo bez potíží, ve vlasti neměla žádné problémy se státními orgány. Výslovně se vzdala svého práva seznámit se s podklady rozhodnutí.
7. Součástí správního spisu je též žalobkynin cestovní pas vydaný Kubánskou republikou dne X.
8. Ve správním spisu jsou obsaženy zprávy o zemi původu, konkrétně Informace Ministerstva zahraničních věcí ze dne 16. 3. 2022, Kuba, Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, Návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí, a Informace OAMP, Kuba, Bezpečnostní a politická situace v zemi ze dne 12. 7. 2022.
9. Následně žalovaný vydal žalobou napadené rozhodnutí ze dne 21. 6. 2023.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

10. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů ve smyslu ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

11. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s.

12. Podle ust. § 12 zákona o azylu *azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec*

a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo

b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.

13. V žalobě žalobkyně odkazovala na neblahou situaci v zemi původu s možným pronásledováním osob projevujících své politické názory kritické vůči režimu. Soud v obecnosti souhlasí s tím, že Kuba je autoritářský stát, který mnohé své občany pronásleduje z politických důvodů. Nicméně, rozhodování o mezinárodní ochraně je založeno na individuálním posouzení konkrétních případů, samotná autoritářská povaha země původu k udělení mezinárodní ochrany nepostačuje, a to v žádné z jejích forem. K nutnosti posuzovat azylový příběh případ od případu a nepřístupovat k paušálnímu hodnocení občanů příslušného, byť autoritářského, státu se vyslovil Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) již v právní větě k rozsudku ze dne 21. 7. 2005, č. j.: 3 Azs 303/2004–79: *„Pokud žadatel o udělení azylu není vystaven žádnému pronásledování nebo diskriminaci z azylově relevantních důvodů, resp. nemá z takového pronásledování nebo diskriminace odůvodněný strach, popř. takové skutečnosti ve správním řízení vůbec netvrdí, pak nesplňuje podmínky pro udělení azylu ve smyslu § 12 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění zákona č. 2/2002 Sb., a to i přes skutečnost, že pochází ze země s nedemokratickým a autoritativním režimem, který zásadním způsobem diskriminuje a potlačuje opozici, resp. osoby zastávající politicky odlišné názory.“* Je třeba navíc dodat, že žalobkyně v průběhu azylového řízení uváděla čistě ekonomické důvody, zároveň se jí ve vlasti zdařilo X., nedostatky v dodržování lidských práv vůbec nenamítala a zmiňovala je v žalobě zcela nově.

14. Soud neshledal, že by konkrétní azylový příběh žalobkyně svědčil o důvodných obavách z pronásledování či o skutečném nebezpečí vážné újmy, které by jí mohly ve vlasti hrozit. Žalobkyně nevystupovala proti režimu, a dokonce při poskytnutí údajů k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany sdělila, že nemá žádné politické přesvědčení a není členkou žádné politické strany ani skupiny. Dosud neměla žádné problémy s policií, soudy ani armádou, nebyla trestně stíhána ani uvězněna, vycestování z vlasti taktéž proběhlo bez potíží. Ve vlasti X.; žalobkyně ani netrpí žádnými onemocněními. Z uvedeného je zřejmé, že žalobkyně není osobou, které by se mohla týkat neblahá lidskoprávní situace v zemi původu do té míry, aby u ní existovaly důvody pro udělení mezinárodní ochrany. Azylový příběh žalobkyně byl potenciálním obětí státních represí (soudě dle shromážděných zpráv o zemi původu) velice vzdálen, nebylo proto namístě udělit jí mezinárodní ochranu. Záměr žalobkyně žít X. v České republice rovněž nezakládá důvod pro udělení mezinárodní ochrany X. Shodné platí o záměru studovat v České republice X. Žalovaný v napadeném rozhodnutí individuální poměry žalobkyně náležitě vyhodnotil ve vztahu ke všem formám mezinárodní ochrany a důkladně odůvodnil, proč nebylo azylové žádosti žalobkyně vyhověno.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

15. Jak vyplývá ze zpráv o zemi původu, občanům Kuby, tedy ani žalobkyni, nehrozí pronásledování ani vážná újma kvůli neúspěšně podané žádosti o mezinárodní ochranu ani případnému překročení doby, na kterou jim bylo vycestování do zahraničí povoleno. O možnostech kubánských státních příslušníků ohledně návratu do vlasti zpravuje přehledně ve správním spisu obsažená Informace Ministerstva zahraničních věcí ze dne 16. 3. 2022. Podle ní byla novelou migračního zákona z roku 2012 výrazně zlepšena možnost kubánských občanů opustit vlast, po uplynutí dvou let nepřetržitého pobytu v zahraničí mohou požádat o repatriaci, platnost cestovního dokladu je třeba po dvou letech prodlužovat zvláštním kolmem, jehož opatření je dobře dostupné, překročí-li kubánský občan dvouletou lhůtu pobytu v zahraničí, může se přesto bez sankcí zaregistrovat na zastupitelském úřadě a zažádat o repatriaci. Žalovaný se možnostem návratu kubánských státních příslušníků do země původu a možnými sankcemi ze strany režimu dostatečně zabýval a opatřil si potřebné podklady odpovídající adresnosti a aktuálnosti. Obrat v kubánské migrační politice, v jehož důsledku již nejsou ve smyslu zákona o azylu relevantní obavy kubánských občanů, kteří překročili povolenou dobu pobytu v zahraničí, aproboval i NSS, konkrétně v usneseních ze dne 14. 3. 2018, č. j.: 6 Azs 369/2017–41, ze dne 6. 6. 2019, č. j.: 4 Azs 68/2019–54, ze dne 24. 7. 2019, č. j.: 4 Azs 112/2019–46, ze dne 5. 12. 2018, č. j.: 10 Azs 244/2018–58, či ze dne 22. 1. 2020, č. j.: 6 Azs 197/2019–45.
16. Žalovaný si opatřil vypovídající zprávy o zemi původu, jejichž výběr přizpůsobil azylovému příběhu žalobkyně, která do České republiky přicestovala X. Žalobkyně dosud ani není osobou dlouhodobě pobývajícím v zahraničí, tím spíše nezpůsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí, pokud si žalovaný k obecné situaci v zemi původu opatřil toliko Informaci OAMP ze dne 12. 7. 2022. Ze zpráv pak vycházel v napadeném rozhodnutí, jejich obsah konstatoval na s. 6 a 7. Žalovaným shromážděné podklady byly dostatečné pro rozhodnutí ve věci.
17. Řádně bylo posouzeno i neudělení tzv. humanitárního azylu dle ustanovení § 14 zákona o azylu, žalovaný správně konstatoval absenci důvodů hodných zvláštního zřetele, žádné humanitární důvody ani X. žalobkyně v azylovém řízení nezmínila.
18. Skutkový stav byl zjištěn řádně, bez důvodných pochybností, nebylo proto třeba aplikovat pravidlo v pochybnostech ve prospěch žadatele o mezinárodní ochranu (žalobkyně). V mezích žalobních bodů nedošlo k porušení základních procesních ustanovení správního řízení ani mezinárodních závazků ze strany žalovaného; princip non-refoulement dotčen nebyl.
19. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
20. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 23. listopadu 2023

JUDr. Václav Kočka-Amort, v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.